

PROLETAARISESTA MILIISISTÄ

Huhtikuun 14 päivänä, lehtemme tiedotti Kanavinosta, Nizhni Novgorodin kuvernementista saadussa kirjeessä, että „*miltei kaikissa tehtaissa on muodostettu työläisistä miliisi, jonka kustantaa tehtaan hallinto*”.

Kanavinon piirissä, kuten kirjeen kirjoittaja tiedottaa, on 16 tehdasta, noin 30 tuhatta työläistä, paitsi rautatie-läisiä, joten kapitalistien kustantama työväenmiliisi on muodostettu tällä seudulla jo monissa suurissa tuotanto-laitoksissa.

Kapitalistien kustantaman työväenmiliisin muodostami-nen on toimenpide, jolla on äärettömän suuri — liioittele-matta voidaan sanoa: jättimäinen, ratkaiseva — merkitys, niin käytännöllinen kuin periaatteellinenkin. Vallankumous ei voi olla taattu, sen saavutusten menestys ei voi olla turvattu, sen edelleen kehittyminen *on mahdotonta*, ellei tämä toimenpide tule yleiseksi, ellei sitä viedä loppuun asti ja toteuteta koko maassa.

Tasavaltalaiset porvarit ja tilanherrat, jotka ovat tulleet tasavaltalaisiksi sen jälkeen, kun pääsivät varmuuteen siitä, ettei *muulla tavalla* voida komentaa kansaa, koettavat perustaa mahdollisimman monarkkisen tasavallan: jotain Ranskan tasavallan tapaista, jota Shtshedrin sanoi tasa-vallaksi vailla tasavaltalaisia ⁶³.

Nykyään, kun tilanherrat ja kapitalistit ovat vakuuttu-neet vallankumouksellisten joukkojen voimakkuudesta, heille on tärkeintä *saada suojatuksi* vanhan järjestelmän oleelliset laitokset, saada suojatuksi vanhat sortoväli-neet: poliisi, virkamieskunta, vakinainen armeija. „Kansalaimiliisi” yritetään supistaa merkitykseltään entisenlai-seksi, t.s. pieniksi, kansasta eristetyiksi ja mahdollisimman

lähellä porvaristoa oleviksi aseellisten ihmisten osastoiksi, joita porvaristoon kuuluvat henkilöt komentavat.

Sosialidemokratian minimiohjelma vaatii kansan yleistä aseistamista vakinaisen armeijan tilalle. Mutta Euroopan virallisten sosialidemokraattien enemmistö ja menshevikkiemme johtajien enemmistö on „unohtanut” tai työntänyt syrjään puolueen ohjelman ja soluttanut internationalismin tilalle shovinismin („puolustuskannan”), vallankumouksellisen taktiikan tilalle reformismin.

Ja kuitenkin juuri nyt, vallankumouksellisella ajankohdalla, kansan yleinen aseistaminen on erittäin välttämätön. Vetoaminen siihen, että vallankumouksellisen armeijan ohella proletariaatin aseistaminen on tarpeetonta, tai siihen, että „ei riitä” aseita, on petkutusta ja kieroä verukkehtimista. Kysymys on siitä, että on alettava heti järjestää yleistä, koko kansan miliisiä, joka oppii käyttämään aseita, vaikka niitä „ei riitäkään” kaikille; sillä kansa ei suinkaan tarvitse välttämättä niin paljon aseita, että niitä olisi aina kaikilla. Koko kansan, jok’ikisen on opittava käyttämään aseita ja jok’ikisen on kuuluttava miliisiin, joka korvaa poliisin ja vakinaisen armeijan.

Työväelle on tarpeen, ettei olisi kansasta eristettyä armeijaa, että työläiset ja sotilaat *sulautuisivat* yhtenäiseksi koko kansan miliisiksi.

Ilman sitä jää voimaan sortokoneisto, joka on tänään valmis palvelemaan Gutshkovia ja hänen ystäviään, vastavallankumouksellisia kenraaleja, huomenna ehkä Radko Dmitrijevia tai jotakuta valtaistuimen tavoittelijaa, joka pyrkii kansanäänestyksellä pystyttämään monarkian.

Kapitalistit tarvitsevat nyt tasavallan, sillä muuten he „eivät tule toimeen” kansan kanssa. He tarvitsevat „parlamentaarisen” tasavallan, siis sellaisen, että demokratismi rajoittuisi demokraattisiin *vaaleihin*, oikeuteen lähettää parlamenttiin henkilöitä, jotka — Marxin sattuvan ja syvästi oikean sanonnan mukaan — *edustavat* kansaa ja *sortavat* kansaa ⁶⁴.

Nykyisen sosialidemokratian opportunistit, jotka ovat vaihtaneet Marxin Scheidemanniin, ovat opetelleet ulkoa säännön, että „on käytettävä hyväkseen” parlamentarismia (se on kiistatonta), mutta ovat unohtaneet Marxin opetukset proletaarisen demokratian merkityksestä *erotukseksi* porvarillisesta parlamentarismista.

Kansa tarvitsee tasavallan kasvattaakseen joukkoja demokratiaan. On välttämätöntä *ei ainoastaan* demokraattistyyppinen edustuslaitos, vaan myös koko valtion hallinnan järjestäminen alhaalta käsin, joukkojen omasta toimesta, niiden toimekas osanotto elämän joka askeleeseen, niiden aktiivinen osuus hallintaan. Vanhojen sortoelinten, poliisin, virkamieskunnan, vakinaisen armeijan *korvaaminen* kansan yleisellä aseistamisella, todella yleisellä miliisillä — siinä ainoa tie, joka parhaiten turvaa maan monarkian ennallistamiselta ja tekee *mahdolliseksi* kulkea suunnitelmallisesti, varmasti ja päättäväisesti sosialismia kohti, ei „ottamalla käytäntöön” sen ylhäältä käsin, vaan totuttamalla valtavan suuria proletaarien ja puoliproletaarien joukkoja valtionhallintataitoon, määräämään *koko* valtiovallasta.

Yhteiskunnan palvelu kansan yläpuolella olevan poliisin sekä virkamiesten — porvariston uskollisimpien palvelijain kautta, tilanherrain ja kapitalistien komentaman vakinaisen armeijan kautta on porvarillisen parlamentaarisen tasavallan ihanne, tasavallan, joka pyrkii ikuistamaan pääoman herruuden.

Yhteiskunnan palvelu yleiskansallisen, todella koko kansan miliisin kautta, johon kuuluu sekä miehiä että naisia, joka pystyy osittain korvaamaan virkamiehet ja jota ei yhdistä ainoastaan kaikkien viranomaisten valinnallisuus, ei ainoastaan oikeus erottaa heidät milloin tahansa, vaan myös se, ettei heille makseta työstään „herrojen” eikä porvarien palkkaa, vaan työläisen palkka,— sellainen on työväenluokan ihanne.

Tätä ihannetta ei ole ainoastaan otettu ohjelmaamme, se ei ole ainoastaan saanut sijaansa Lännen työväenliikkeen historiassa, nimittäin Pariisin Kommuunin kokemuksessa, sitä ei ole ainoastaan arvostettu, korostettu, selitetty ja suositeltu Marxin teoksissa, vaan sitä ovat Venäjän työläiset jo soveltaneet käytäntöönkin vuosina 1905 ja 1917.

Työläisten edustajain Neuvostot ovat merkitykseltään, luomansa valtiovallan tyypin puolesta juuri tällaisen demokratian laitoksia, demokratian, joka poistaa vanhat sortoelimet ja lähtee kulkemaan yleiskansallisen miliisin tietä.

Entä miten miliisi voidaan tehdä yleiskansalliseksi, kun proletaarit ja puoliproletaarit on ajettu tehtaisiin, näänny-

tetty raskaalla raadannalla tilanherrojen ja kapitalistien hyväksi?

On vain yksi keino: työväenmiliisin tulee olla kapitalistien kustantama.

Kapitalistien on maksettava työläisille niistä tunneista tahi päivistä, jotka proletaarit käyttävät yhteiskunnalliseen palveluun.

Tälle varmalle tielle työläisjoukot lähtevät itse. Nizhni Novgorodin työläisten esimerkin täytyy muodostua mallinäytteeksi koko Venäjälle.

Toverit työläiset, selittäkää talonpojille ja koko kansalle, että on välttämätöntä luoda yleinen miliisi poliisin ja vanhan virkamieskunnan tilalle! Muodostakaa sellainen ja vain sellainen miliisi. Muodostakaa se työläisten edustajain Neuvostojen, talonpoikien edustajain Neuvostojen kautta, työväenluokan käsiin siirtyvien paikallisten itsehallintoelimien kautta. Älkää missään tapauksessa tyytykö porvarilliseen miliisiin. Saakaa naiset suorittamaan yhteiskunnallista palvelua rinnan miesten kanssa. Pyrkikää välttämättä siihen, että kapitalistit maksavat työläisille niistä päivistä, jotka he käyttävät yhteiskunnalliseen palveluun miliisissä!

Opetelkaa demokratiaa käytännössä, heti, itse, alhaalta-päin,— nostattakaa joukkoja osallistumaan toimekkaasti, välittömästi, yleisesti hallintaan,— se ja vain se takaa vallankumouksen täydellisen voiton ja sen varman, harkitun, suunnitelmanmukaisen eteenpäinmenon.

„Pravda” № 36, toukokuun 3
(huhtikuun 20) pnä 1917

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan